

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน
โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

The Development of English-Speaking Skills for Daily Communication
by Using Active Learning Approaches for Matthayomsuksa 1 Students

รพีพร ศักดิ์อุดมกุล

ถาวร วรบุตร

อานันท์ กรมน้อย

แสงอาทิตย์ ไทยมิตร

มหาวิทยาลัยมกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

Rapeepon Sak-udomkul

Thawon Worabut

Anan Kom-noi

Saeng-a-thit Thaimit

Mahamakut Buddhist University, Isan Campus

Email: P0986647432p@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้นักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านไผ่พิทยาคม จำนวน 35 คน รูปแบบการวิจัยเป็นวิจัยเชิงปฏิบัติการ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยปฏิบัติการ ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก จำนวน 3 แผน เวลา 9 ชั่วโมง และ 2) เครื่องมือที่ใช้ในการสะท้อนผลการปฏิบัติ ประกอบด้วย 1) แบบบันทึกการสอนของครู 2) แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้นักเรียน 3) แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 3 วงจร การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยการหาค่าค่าเฉลี่ย (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ค่าร้อยละ (%) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 24.08 คิดเป็นร้อยละ 80.28 ของคะแนนเต็ม และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 82.85 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการพัฒนา

ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก Active Learning มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 แปลผลอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร, การจัดการเรียนรู้เชิงรุก, ความพึงพอใจ

Abstract

This study aimed to: (1) develop English speaking skills for daily communication through Active Learning approaches for Mathayomsuksa 1 students, targeting an 80% passing criteria, with 80% of students meeting the proficiency criteria; and (2) assess students' satisfaction with their English-speaking skill development for daily communication using Active Learning approaches. The target group for this research consisted of 35 Matthayomsuksa 1 students at Ban Phai Phitthayakhom School. The action research instruments were (1) instructional tools, including 3 Active Learning lesson plans spanning a total of 9 hours, and (2) tools for reflective analysis, comprising a teacher's teaching log, a student behavior observation form, and a speaking skills test for communication across three cycles. Quantitative data were analyzed using mean (μ), standard deviation (σ), and percentage (%), while qualitative data were analyzed through content analysis.

The results were found that 1) students achieved an average score of 24.08, equivalent to 80.28% of the full score, with 29 students, or 82.85% of the total, meeting the proficiency criteria, which is higher than the defined criteria. 2) students showed a high level of satisfaction with the development of their English-speaking skills for daily communication through the Active Learning approaches, with an average satisfaction score of 4.56, indicating the highest level of satisfaction.

Keywords: English-speaking skills for communication, Active Learning approaches, Satisfaction.

บทนำ

ในโลกศตวรรษที่ 21 เป็นช่วงที่ทุก ๆ อย่างมีการพัฒนาก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในทุกภาคส่วน เป็นตัวขับเคลื่อนไปสู่การเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต และสภาพแวดล้อมโดยเฉพาะเข้ามามีบทบาทสำคัญในด้านการจัดการศึกษาซึ่งถือว่าเป็นหัวใจสำคัญที่จะทำให้นักเรียนมีความรู้ความสามารถและพร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลง เพื่อให้มีทักษะการดำเนินชีวิตในยุคศตวรรษที่ 21 มีทักษะที่สำคัญคือ ทักษะความเป็นนานาชาติ (Internationalization Skill) หรือทักษะภาษาต่างประเทศถือว่าเป็นทักษะที่สำคัญมากในการดำเนินชีวิตในฐานะพลเมืองของสังคมโลกโดยปกติแล้วคนไทยใช้ภาษาไทยเป็นภาษาแม่ ควบคู่ไปกับภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษซึ่งมีความสำคัญมาก เพราะเป็นภาษาสากลโลก เป็นเหมือนเครื่องมือการสื่อสารอย่างหนึ่ง ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงมีบทบาทสำคัญเป็นอย่างยิ่งในฐานะภาษาสากล (English as Global Language) ซึ่ง สมบัติ คชสิทธิ์ และคณะ (2560, น. 175) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดการศึกษาในปัจจุบัน มุ่งเน้นการสร้างทรัพยากรบุคคลให้มีความรู้ทักษะ และความสามารถที่จำเป็นต่อศตวรรษที่ 21 (21st Century Skills) โดยนักเรียนต้องมีทั้ง ทักษะชีวิตทักษะอาชีพ ทักษะทางด้านศิลปกรรมและจรรยาบรรณ และสุดท้ายคือทักษะภาษาต่างประเทศ ซึ่งคือภาษาอังกฤษสำหรับการเรียนรู้ของเด็กไทย

เพื่อให้ตอบรับกับการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 ทั้งนี้ได้มีการพัฒนาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ซึ่งได้กำหนดเกี่ยวกับกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศไว้ เพื่อพัฒนาเยาวชนไทยให้มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารการศึกษาแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ มีความเข้าใจตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรม และมีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาอังกฤษ ลักษณะที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษในระดับที่สูงขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนมีความพร้อมในด้านการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการเข้าสู่สังคมโลกในอนาคต การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและรู้จักใช้สื่ออุปกรณ์ที่หลากหลายใช้วิธีการวัดผลประเมินผลที่เหมาะสม มุ่งให้ผู้เรียนใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ในสถานการณ์จริง มีประสบการณ์ตรงในการใช้ภาษาอังกฤษ มีเจตคติที่ดี มีความมั่นใจและกล้าแสดงออก ทั้งนี้ มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษทั้งสี่ด้าน ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อประโยชน์ในชีวิตประจำวันและความก้าวหน้าในอนาคตได้อย่างแท้จริง (หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2551)

ในบรรดาทักษะทั้ง 4 ทักษะ ทักษะการพูดเป็นทักษะสำคัญที่สุด เนื่องจากเป็นทักษะที่แสดงให้เห็น ว่าผู้พูดมีความรู้ในภาษานั้นอย่างชัดเจน แต่ยังเป็นทักษะที่ยากยิ่ง

สำหรับนักเรียน ถึงแม้จะเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นที่สุดในการสื่อสาร สาเหตุหนึ่งที่ทำให้ให้นักเรียนไม่ประสบผลสำเร็จในการพูดภาษาที่สองนั้น เช่น มีความกังวลว่าจะพูดผิด กลัวเสียหน้า ไม่รู้จะพูดอะไรหรือพูดอย่างไร และมักจะใช้ภาษาแม่แทนที่จะใช้ภาษาเป้าหมาย (Target Language) ในขณะฝึกพูดในชั้นเรียน โดยสาเหตุดังกล่าวอาจเป็นเพราะการจัดการเรียนการสอนที่ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร นักเรียนขาดความคล่องแคล่วในการใช้โครงสร้างทางภาษา ไม่ได้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร หรือขาดการเรียนการสอนที่เน้นการลงมือปฏิบัติจริง (ประกาศนียบัตร บุดรโคตร, 2558)

ดังนั้นการพัฒนาการเรียนรู้อีกเพื่อให้ตอบสนองต่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่มุ่งเน้นให้การเรียนการสอนเป็นไปในลักษณะรูปธรรมให้นักเรียนได้เห็นและฝึกปฏิบัติจากประสบการณ์จริง กระแสแห่งการปฏิรูปการศึกษาของไทยในปัจจุบัน ที่มุ่งพัฒนาการศึกษาให้บรรลุผลตามเจตนารมณ์ของการจัดการศึกษาโดยรวม ซึ่งในวงการการศึกษาไทยได้มีการคิดค้นพัฒนาการจัดกิจกรรมรู้เชิงรุก (Active Learning) เป็นการจัดกิจกรรมที่ผู้เรียนจะต้องค้นหาเนื้อหาเพื่อก่อให้เกิดองค์ความรู้โดยการพูดคุย การเขียน การอ่าน การสะท้อนหรือการตั้งคำถามหรือการจัดกิจกรรม ซึ่งผู้เรียนได้เรียนรู้สอดคล้องกับความสนใจของตนเอง ได้ลงมือคิดและปฏิบัติอย่างมีความหมาย สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตจริงได้อย่างแน่นอน อีกทั้งจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจได้ดีขึ้นและสามารถเก็บกักข้อมูลไว้ในความทรงจำได้นานขึ้น (เยาวเรศ ภัคดีจิตร, 2557)

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยในฐานะเป็นครูผู้สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านไผ่พิทยาคม ได้ตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นที่จะต้องมีการพัฒนาทักษะการพูดสนทนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนให้สูงขึ้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดสนทนาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อันนำไปสู่การพัฒนาทักษะการพูดสนทนาภาษาอังกฤษของนักเรียนให้ดีขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

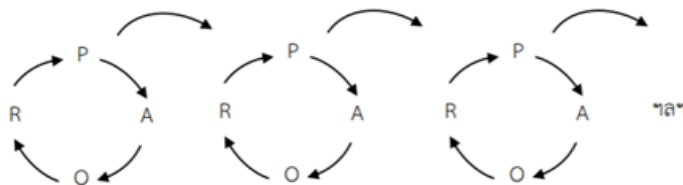
1) เพื่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก Active Learning สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้นักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป

2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก Active Learning สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ระเบียบวิธีวิจัย

1. รูปแบบการวิจัย

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน (Classroom action research) ที่นำกระบวนการของการวิจัยเชิงปฏิบัติการตามแนวคิดของ Kemmis & McTaggart (1988) เป็นแนวทางในการดำเนินการตามวงจรปฏิบัติการ 4 ขั้นตอน คือ ขั้นวางแผน (Plan) ขั้นการปฏิบัติการ (act) ขั้นสังเกตการณ์ (Observation) และ ขั้นสะท้อนการปฏิบัติ (Reflection) ประกอบไปด้วย 3 วงจร ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 การพัฒนาเป็นวงจรการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน

2. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านไผ่พิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น จำนวน 35 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

3. ตัวแปรที่ศึกษา

- 1) ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)
- 2) ตัวแปรตาม ได้แก่ 1) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และ 2) ความพึงพอใจของนักเรียน

4. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยเป็นเนื้อหารายวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Are you new here? ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 ตามหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านไผ่พิทยาคม พุทธศักราช 2567 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา

ชั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุงพุทธศักราช 2560) (บ้านไผ่พิทยาคม, 2567)
จำนวน 3 แผนการเรียนรู้อยู่ โดยใช้เวลาสอนทั้งหมด 6 ชั่วโมง

5. ระยะเวลาในการทำวิจัย

ระยะเวลาที่ในการวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองปฏิบัติการ ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ในรายวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Are you new here? ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและจากการวิเคราะห์มาตรฐานและตัวชี้วัดได้แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 3 แผน โดยใช้เวลาสอนทั้งหมด 9 ชั่วโมง ซึ่งประกอบด้วยหัวข้อย่อย ได้แก่

แผนที่ 1 Are you new here? จำนวน 3 ชั่วโมง

แผนที่ 2 Where are you from? จำนวน 3 ชั่วโมง

แผนที่ 3 Who's that? จำนวน 3 ชั่วโมง

ซึ่งในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้มีกิจกรรมที่พัฒนาความสามารถในการพูดสนทนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน แผนการจัดการเรียนรู้ผ่านการประเมินความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน โดยมีผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ทุกแผนมีความเหมาะสมเฉลี่ยที่ระดับ 4.50 แปลผลอยู่ ระดับมากที่สุด

2. เครื่องมือที่ใช้ในการสะท้อนผลการปฏิบัติ ประกอบไปด้วย

1) แบบบันทึกการสอนของครู

2) แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนของนักเรียน

3) แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทำวงจร 3 วงจร วงจรละ 3 สถานการณ์ ได้แก่ 1) Are you new here? 2) Where are you from? และ 3) Who's that? ซึ่งประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Index of Item Objective Congruence) เท่ากับ 1.00 มีค่าความยากง่าย (P) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.59-0.75 และค่าอำนาจจำแนก (r) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.25 – 0.81 มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.83

3. เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

1) แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ซึ่งเป็นแบบประเมินเชิงสถานการณ์ แบบปรนัยจำนวน 30 ข้อ 30 คะแนน) ซึ่งประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Index of Item Objective Congruence) เท่ากับ 1.00 มีค่าความยากง่าย (P) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.59-0.75 และค่าอำนาจจำแนก (r) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.25 – 0.81 มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.83

2) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน โดยให้นักเรียนประเมินความพึงพอใจของตนเอง ทำวงจรร วงจรละ 20 ข้อ ซึ่งประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of Item Objective Congruence) เท่ากับ 1.00 มีค่าความยากง่าย (P) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.59-0.72 และค่าอำนาจจำแนก (r) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.31-0.69 มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.79 โดยใช้โปรแกรม RTAP ในการวิเคราะห์ข้อมูล (ศูนย์บริหารวิชาการและเผยแพร่นวัตกรรม และภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา. 2565)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ปฐมนิเทศนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน และการจัดการเรียนรู้เชิงรุก และชี้แจงบทบาทของนักเรียน วิธีการวัดและประเมินผล และเกณฑ์การให้คะแนน
2. ดำเนินการทดลอง ตามการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 3 แผนการเรียนรู้ โดยใช้เวลาในการทดลองทั้งหมด 9 ชั่วโมง แบ่งเป็น 3 วงจรปฏิบัติ
3. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากทุกแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน พร้อมเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นขณะทำการสอน นำข้อมูลที่ได้มาร่วมกันอภิปรายเมื่อสิ้นสุดแต่ละวงจร ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อใช้ในวงจรต่อไป
4. ผู้วิจัยดำเนินการประเมินประสิทธิภาพการจัดกิจกรรม ทดสอบความสามารถพูดสนทนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ของนักเรียนว่าเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์การวิจัยหรือไม่

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

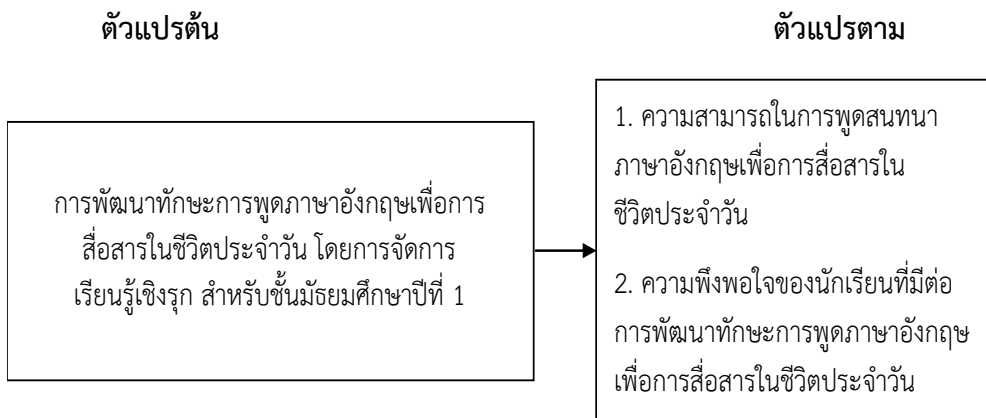
1.1 ด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ค่าร้อยละ (%) แล้วนำไปเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้

1.2 ด้านความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ค่าร้อยละ (%) แล้วนำไปเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ นำข้อมูลจากแบบบันทึกการสอนของครู แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน มาวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษา การพัฒนาชุดฝึกทักษะการพูดสนทนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน โดยการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

ผลการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก Active Learning โดยใช้บททดสอบบทสนทนาภาษาอังกฤษ โดยให้นักเรียนจับคู่จำลองสถานการณ์ตามบทสนทนา จำนวน 3 สถานการณ์ ได้แก่ 1) Are you new here? 2) Where are you from? 3) Who's that ปรากฏผลดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

จำนวนนักเรียน	คะแนน				ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ร้อยละของคะแนนเฉลี่ย	จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์	
	เต็ม	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย			จำนวน (คน)	ร้อยละ
35	30	23	12	24.08	2.38	80.28	29	82.85

จากตารางที่ 1 ผลการประเมินความสามารถในการพูดสนทนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันของนักเรียน พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 24.08 คิดเป็นร้อยละ 80.28 ของคะแนนเต็ม และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 82.85 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ซึ่งเป็นแบบประเมิน 3 ด้าน 1) ด้านการจัดกิจกรรมในชั้นเรียน 2) ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ 3) ด้านประโยชน์ที่ได้รับ จำนวน 20 ข้อ ปรากฏผลดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

ด้าน	รายการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
1	ด้านการจัดกิจกรรมในชั้นเรียน	4.48	0.78	มาก
2	ด้านบรรยากาศการเรียนรู้เชิงรุก	4.60	0.67	มากที่สุด
3	ด้านประโยชน์ที่ได้รับ	4.61	0.66	มากที่สุด
4	ด้านครูผู้สอน	4.60	0.66	มากที่สุด
รวมทุกด้าน		4.56	0.70	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 แปลผลอยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการพัฒนาชุดฝึกทักษะการพูดสนทนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน โดยการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กระบวนการวิจัยและผลการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ผู้วิจัยจะนำเสนอการอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. การพัฒนาความสามารถการพูดสนทนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1 ตามแนวการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning พบว่า นักเรียนมีทักษะการพูดสนทนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันของนักเรียน พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 24.08 คิดเป็นร้อยละ 80.28 ของคะแนนเต็ม และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 82.85 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ โดยผู้วิจัยเลือกใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก Active Learning เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดสนทนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1 ให้ผู้เรียนได้ลงมือคิดและปฏิบัติอย่างมีความหมาย สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตจริงได้อย่างแน่นอน อีกทั้งจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจได้ดีขึ้นและสามารถเก็บกักข้อมูลไว้ในความทรงจำได้นานขึ้น (เยาวเรศ ภัคดิจิตร. 2557) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน หลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียน ดำเนินการวิเคราะห์หลักสูตร สาระสำคัญและสาระการเรียนรู้ ได้ศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการด้านการจัดการเรียนรู้ทั้งจากการสอบถามและสัมภาษณ์ครูและนักเรียน ศึกษาวิเคราะห์เอกสาร แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และศึกษาแนวทางการจัดการเรียนรู้ โดยกำหนดผังมโนทัศน์ หน่วยการเรียนรู้ สาระ มาตรฐานการเรียนรู้ คำอธิบายรายวิชา ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ ในเรื่องวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อออกแบบให้ตรงตามหลักวิชาการ แล้วนำไปจัดทำเป็นรูปแบบการเรียนรู้เชิงรุก Active learning สอดคล้องกับ ทิศนา แคมมณี (2557) กล่าวว่า Active Learning เป็นการจัดการเรียนรู้แบบเน้นพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนประยุกต์ใช้ทักษะและเชื่อมโยงองค์ความรู้นำไปปฏิบัติเพื่อแก้ไขปัญหาหรือประกอบอาชีพในอนาคต เป็นการนำเอาวิธีการสอน เทคนิคการสอนที่หลากหลายมาใช้ออกแบบแผนการสอนและกิจกรรมกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน ส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนและผู้เรียนกับผู้สอน Active Learning จึงถือเป็นการจัดการเรียนรู้ประเภทหนึ่งที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะ สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในยุคปัจจุบัน

2. ด้านความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1 ตามแนวการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจด้านการจัดการเรียนรู้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 แพลผลอยู่ที่ระดับมากที่สุดซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากในการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้เชิงรุก ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและประเมินผลโดยใช้วิธีที่หลากหลายด้านบทบาทของครู ครูทำการประเมินผลงาน และ

ตรวจผลงานที่มอบหมายให้นักเรียนทำทุกครั้งครูชี้แจงกระบวนการในการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนได้อย่างชัดเจน และครูจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เหมาะสมเอื้อต่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ด้านบทบาทของนักเรียนนักเรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันกับครูและเพื่อน นักเรียนสามารถปรับเปลี่ยนความคิดหลากหลายแนวทาง สามารถคิดหรือสร้างแนวทางแก้ไขปัญหาในสิ่งที่แตกต่างจากที่มีมาก่อน และนักเรียนสามารถสร้างความรู้ใหม่ด้วยตนเอง ในด้านการจัดการกระบวนการเรียนรู้ ครูจัดวัสดุอุปกรณ์ มีความเพียงพอและเหมาะสมในการฝึกทักษะการพูด จัดบรรยากาศในการเรียนรู้มีความเหมาะสม กำหนดสถานการณ์ปัญหาที่ใกล้เคียงกับชีวิตประจำวัน และการวัดประเมินผลสอดคล้องกับกระบวนการจัดการเรียนการสอน ด้วยเหตุนี้ จึงส่งผลให้ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้เชิงรุก Active Learning เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดสนทนาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดคล้อยกับทิตินา แชมมณี (2557) ที่กล่าวว่า Active Learning ทำให้ผู้เรียนทุ่มเทในการเรียน จูงใจในการเรียน และทำให้ผู้เรียนแสดงออกถึงความรู้ความสามารถ เมื่อผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมอย่างกระตือรือร้น ในสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยผ่านการใช้กิจกรรมที่ครูจัดเตรียมไว้ให้อย่างหลากหลาย ผู้เรียนเลือกเรียนรู้กิจกรรมต่าง ๆ ตามความสนใจและความถนัดของตนเองเกิดความรับผิดชอบ และทุ่มเทเพื่อมุ่งสู่ความสำเร็จ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวการจัดการเรียนรู้เชิงรุก Active Learning เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ควรเริ่มจากการอ่านออกเสียงบทสนทนาจำลองสถานการณ์เป็นภาษาไทยก่อนและวัฒนธรรมไทยก่อน เช่น การกล่าวทักทาย การกล่าวลา จากนั้นครูผู้สอนเปลี่ยนเหตุการณ์ดังกล่าวเป็นภาษาอังกฤษ และอธิบายวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เช่น การกล่าวทักทาย ใช้คำว่า Good morning/afternoon/evening หรือ Hi, hello จากนั้นฝึกนักเรียนอ่านบทสนทนาดังกล่าว พร้อมน้ำเสียงและท่าทางอย่างเป็นธรรมชาติ แล้วครูผู้สอนต้องคอยดูแลและแนะนำเมื่อผู้เรียนออกเสียงไม่ชัดเจนตลอดเวลาการจัดกิจกรรม

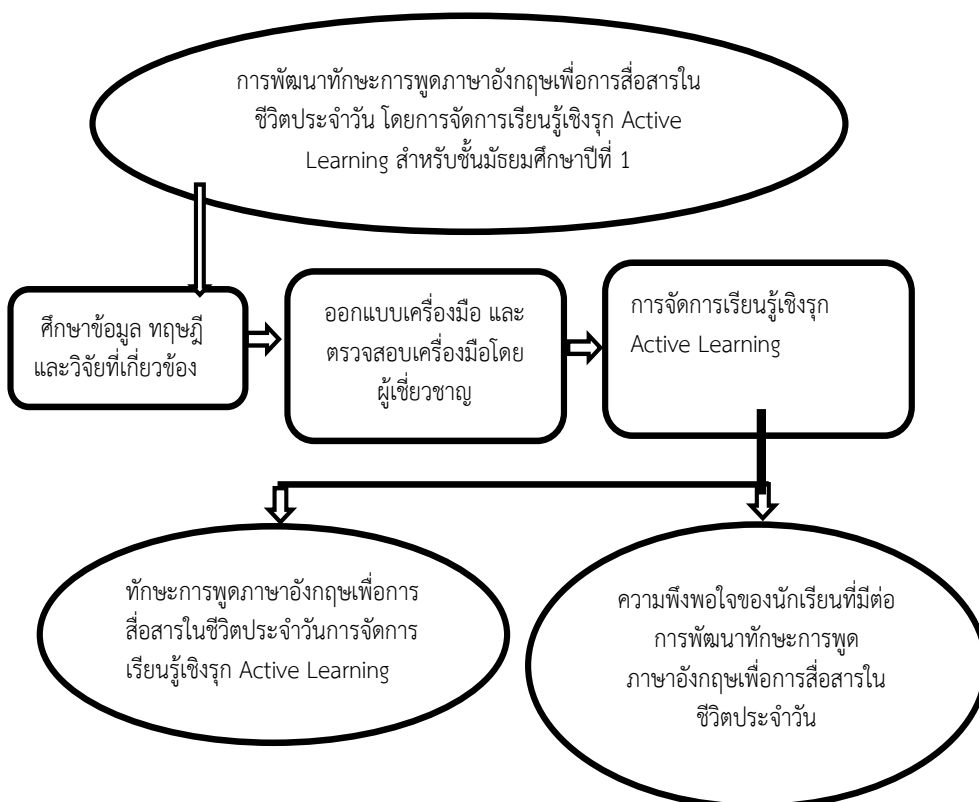
2) การนำวิธีการสอนพูดสนทนาภาษาอังกฤษเป็นกิจกรรมที่ค่อนข้างยากสำหรับผู้ที่ไม่มีพื้นฐาน ดังนั้น ครูผู้สอนควรที่จะให้โอกาสและใช้เวลาในพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ไม่รีบสอนจนเกินไป อาจจะทำให้ผู้เรียนไม่สามารถออกเสียงและพูดคำศัพท์ยากได้

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) การพูดภาษาอังกฤษเป็นทักษะพื้นฐานที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ในอนาคต หรือสามารถประยุกต์ใช้กับทักษะอื่น ๆ ได้ ดังนั้น การวิจัยครั้งต่อไปควรพัฒนาด้านอื่น เช่น ทักษะการฟัง ทักษะการอ่าน ทักษะการอ่านออกเสียง และทักษะการเขียน เป็นต้น
- 2) การพูดภาษาอังกฤษควรเพิ่มระดับสถานการณ์ที่ยากขึ้น อาจจะเป็นระดับภาษาที่ใช้สูงขึ้น หรือ ประโยคต่อไป

องค์ความรู้ใหม่

การวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้องค์ความรู้ใหม่สู่การพัฒนาการเรียนการสอน ดังภาพที่ 3

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน**. พุทธศักราช 2551. พิมพ์ครั้งที่ 3, กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.จำกัด.
- ทิตินา แชมมณี. (2557). **14 วิธีสอนสำหรับครูมืออาชีพ**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประกาศนีย์ บุตรโคตร. (2558). **การพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้เทคนิคการเล่าเรื่องจากภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- เยาวเรศ ภัคดีจิตร. (2557). **เอกสารประกอบการเสวนาทางวิชาการ เรื่อง Active learning กับการเรียนรู้ใน ศตวรรษที่ 21**. วันที่ 30 กรกฎาคม 2557. นครสวรรค์: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- ศูนย์บริการวิชาการและเผยแพร่นวัตกรรมทางการศึกษา และภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา. (2565). **โปรแกรมวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (Research Tools Analysis Program: RTAP)**. มหาสารคาม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม สืบค้น 20 สิงหาคม 2567, จาก<https://edurtap.msu.ac.th/rtapapp/>
- สมบัติ คชสิทธิ์ และคณะ. (2560). **การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้กับ ผู้เรียนยุค THAILAND 4.0**. วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์), 7(2), 175-186.
- Kemmis, S & McTaggart, R. (1988). **The Action Research Planer (3rd ed.)**. Victoria: Deakin University.